

În temeiul Deciziei primului-ministru nr.234/2006 privind numirea domnului Dan Cristian Georgescu în funcția de președinte al Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației,

În temeiul dispozițiilor art.7 alin.(1), (3) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.134/2006 privind înființarea Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, ale art.36 alin.(1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art.23 alin.(2) din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr.1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,

PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII ȘI TEHNOLOGIA INFORMAȚIEI

emite prezenta:

DECIZIE PRIVIND SOLUȚIONAREA LITIGIULUI DINTRE S.C. IRISTEL ROMANIA S.R.L. ȘI S.C. RCS & RDS S.A.

I. Introducere

A. Sesizarea reclamantei

La data de 30 august 2006, reclamanta S.C. Iristel Romania S.R.L. (denumită în continuare *Iristel*), cu sediul în București, Calea 13 Septembrie nr.90, Grand Offices Marriott, camera 2.12-2.13, sector 5, a introdus la Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații (denumită în continuare *ANRC*)¹, în temeiul dispozițiilor art.36 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art.1 alin.(2) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența *ANRC*, o sesizare

¹ La data de 29 decembrie 2006, ca urmare a desființării *ANRC*, funcțiile, obiectivele și atribuțiile acestei instituții publice au fost preluate, în calitate de succesor legal universal, de către Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, în temeiul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.134/2006 privind înființarea Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației.

împotriva pârâtei S.C. RCS & RDS S.A. (denumită în continuare *RCS & RDS*), cu sediul în București, Str. Dr. N. Staicovici nr.73-75, et.2, sector 5, solicitând prin aceasta obligarea pârâtei la negocierea și încheierea unui acord de interconectare. Sesizarea a fost înregistrată la *ANRC* cu nr.6/318667/30.08.2006.

Pentru soluționarea sesizării sale, reclamanta a ales procedura de mediere.

B. Desfășurarea procedurii

În temeiul dispozițiilor art.7 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, președintele *ANRC*, prin Decizia nr.2364/2006, a numit comisia responsabilă cu soluționarea litigiului dintre *Iristel* și *RCS & RDS* (denumită în continuare *Comisia*), formată din următoarele persoane:

- domnul Sebastian Popovici, șef serviciu Litigii, Direcția Juridică, în calitate de președinte;
- doamna Mihaela-Alexandra Mereuță, consilier juridic, Serviciul Litigii, Direcția Juridică, în calitate de membru;
- domnul Florin-Adrian Dragomir, șef serviciu Reglementări Tehnice Comunicații Electronice, Direcția Reglementare Tehnică, în calitate de membru;
- doamna Ana-Maria Ciurlică, șef serviciu Acces și Interconectare, Direcția Reglementare Economică, în calitate de membru.

În temeiul dispozițiilor art.8 alin.(3) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, părțile au fost invitate la data de 18 septembrie 2006 la sediul central al *ANRC* din B-dul Libertății nr.14, sector 5, București, pentru dezbaterile litigiului în cadrul procedurii de mediere. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 18 septembrie 2006 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.6/207382/22.09.2006.

În vederea continuării dezbaterilor, în temeiul dispozițiilor art.12 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, *Comisia* a stabilit o nouă întâlnire pentru data de 25 septembrie 2006. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 25 septembrie 2006 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.6/207443/26.09.2006.

Având în vedere că părțile nu au ajuns la o înțelegere în termenul de 30 de zile prevăzut de dispozițiile art.15 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, *Comisia* a stabilit o nouă întâlnire pentru data de 6 octombrie 2006, litigiul urmând a fi soluționat prin intermediul procedurii contencioase. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 6 octombrie 2006 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.6/321400/25.10.2006.

În temeiul dispozițiilor art.18 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, părțile au fost invitate la data de 25 octombrie 2006 la sediul central al *ANRC* pentru a-și expune punctele de vedere asupra litigiului. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 25 octombrie 2006 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.6/208075/03.11.2006. Pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, *Comisia*, în temeiul dispozițiilor art.146 din Codul de procedură civilă, a amânat pronunțarea pentru data de 1 noiembrie 2006. Părțile nu au mai depus concluzii scrise.

Având nevoie de timp pentru a delibera, *Comisia*, în temeiul dispozițiilor art.260 alin.(1) din Codul de procedură civilă, a amânat pronunțarea pentru data de 9 noiembrie 2006. La data de 9 noiembrie 2006, în temeiul dispozițiilor art.20 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, *Comisia* a comunicat părților soluția preliminară privind litigiul dintre *Iristel* și *RCS & RDS*, împreună cu măsurile propuse în vederea soluționării litigiului.

În temeiul dispozițiilor art.19 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, părțile au fost invitate la data de 23 august 2007 la sediul central al Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației (denumită în continuare *ANRCTI*), în vederea continuării dezbaterilor pe fond. În cadrul acestei întâlniri, în temeiul prevederilor art.136 din Codul de procedură civilă, *Comisia* a invocat excepția de inadmisibilitate a sesizării *Iristel* și, după ce a pus această excepție în discuția părților, a admis-o. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 23 august 2007 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRCTI* cu nr.7/203501/28.08.2007.

La data de 3 septembrie 2007, în temeiul dispozițiilor art.20 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, *Comisia* a comunicat părților soluția preliminară privind litigiul dintre *Iristel* și *RCS & RDS*, împreună cu măsurile propuse în vederea soluționării litigiului. Având în vedere că niciuna dintre părți nu a transmis cerere de reanalizare a soluției preliminare, după expirarea termenului de 15 zile prevăzut la art.21 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003 *Comisia* a considerat procedura finalizată.

Având în vedere natura acestui litigiu, pentru o analiză temeinică a documentelor aflate la dosar, a susținerilor părților și a dispozițiilor legale aplicabile, prin decizia președintelui *ANRCTI* nr.57/2007, termenul de soluționare a fost prelungit până la data de 31 octombrie 2007.

La data de 20 septembrie 2007, în temeiul dispozițiilor art.23 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, *Comisia* a prezentat președintelui *ANRCTI* raportul conținând propunerile de soluționare a litigiului dintre *Iristel* și *RCS & RDS*.

II. Susținerile părților

A. Susținerile reclamantei

În susținerea cererii sale, *Iristel* a arătat că, deși a inițiat o corespondență cu *RCS & RDS* în vederea negocierii și încheierii unui acord având ca obiect interconectarea cu rețeaua publică de telefonie fixă pe care o operează pârâta în scopul originării și terminării apelurilor utilizatorilor celor două rețele, solicitările sale au rămas fără răspuns din partea pârâtei. Astfel, încă din luna octombrie 2005 reclamanta a transmis *RCS & RDS* o solicitare în acest sens, însă pârâta a refuzat negocierea unui acord de interconectare, precizând că nu este în conformitate cu politica firmei. Ulterior, cu toate că *Iristel* a reiterat solicitarea, nu a mai primit niciun răspuns din partea reprezentanților *RCS & RDS*.

De asemenea, reclamanta a precizat că imposibilitatea utilizatorilor celor două rețele de a comunica între ei îi afectează competitivitatea pe piață, suferind astfel prejudicii.

În ceea ce privește soluția tehnică de interconectare, reclamanta a propus interconectarea directă în centrul de colocare neutru aparținând S.C. NX DATA S.R.L. (denumită în continuare *NX DATA*), situat în București, B-dul Prof. Dimitrie Pompeiu nr.8, etaj 3, sector 2.

Referitor la tarifele pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor în rețelele operate de părți, estimând un trafic lunar între cele două rețele în cuantum de 15.000-20.000 de minute, *Iristel* a propus un tarif simetric pentru acest serviciu, în valoare de maxim 2 Eurocenți/minut. Ulterior, având în vedere poziția *RCS & RDS* cu privire la acest aspect, reclamanta și-a manifestat disponibilitatea de a accepta un tarif de interconectare

asimetric, în valoare de 1,50 Eurocenți/minut pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor în rețeaua sa, respectiv 2 Eurocenți/minut pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor în rețeaua pârâtei, urmând ca aceste tarife să fie renegociate odată ce volumul de trafic atinge o valoare lunară determinată. Cu toate acestea, *Iristel* a arătat că nu consideră necesară diferențierea tarifelor în funcție de volumul de trafic efectuat, în condițiile în care resursele tehnice utilizate sunt aceleași, indiferent de volumul de minute transmis.

Având în vedere faptul că, în urma negocierilor purtate în cadrul întâlnirilor organizate la sediul *ANRC*, quantumul tarifelor pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor rămăsese singurul aspect asupra căruia părțile nu au ajuns la un acord, *Iristel* și-a manifestat disponibilitatea de a accepta propunerea pârâtei privind valorile de trafic pentru care urmează să se aplice tarife de terminare simetrice. Astfel, pentru un volum de trafic mai mic sau egal cu 125.000 minute/lună, reclamanta a agreeat tarifele propuse de *RCS & RDS* în cadrul discuțiilor telefonice purtate între părți, și anume 2 Eurocenți/minut pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor în rețeaua *RCS & RDS*, respectiv 1,15 Eurocenți/minut pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor în rețeaua *Iristel*, iar pentru un volum de trafic mai mare de 125.000 minute/lună, părțile au convenit aplicarea unor tarife simetrice, în valoare de 1,15 Eurocenți/minut.

De asemenea, cu privire la celelalte clauze ale acordului de interconectare, *Iristel* a precizat că acceptă termenii contractuali ai proiectului de acord transmis de pârâtă.

Referitor la termenul pentru încheierea acordului de interconectare, reclamanta a arătat că, din punctul său de vedere, acesta poate fi semnat imediat, iar, în ceea ce privește perioada necesară pentru implementarea acordului, un termen de o săptămână ar fi suficient.

În concluzie, *Iristel* a solicitat obligarea *RCS & RDS* la negocierea și încheierea unui acord de interconectare, având ca obiect furnizarea serviciului de interconectare în vederea terminării apelurilor în cele două rețele operate de părți, precum și stabilirea condițiilor tehnice și comerciale în care se va realiza interconectarea.

B. Susținerile pârâtei

În răspunsul său la sesizarea *Iristel*, în ceea ce privește tarifele pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor, având în vedere volumul scăzut al traficului estimat de reclamantă, *RCS & RDS* a propus un tarif în valoare de 2,50 Eurocenți/minut pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor în rețeaua sa, respectiv un tarif de 1,15 Eurocenți/minut pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor în rețeaua reclamantei, cu posibilitatea renegocierii acestora în funcție de valoarea lunară a volumului de trafic dintre cele două rețele. Ulterior, în cursul dezbaterilor în fața *ANRC*, prin adresa înregistrată la *ANRC* cu nr.6/207553/05.10.2006, pârâta a propus, pentru un volum al traficului mai mic de 125.000 minute/lună, tarifele asimetrice menționate mai sus, iar, pentru un volum al traficului mai mare de 125.000 minute/lună, un tarif simetric de 1,15 Eurocenți/minut. În susținerea acestei propuneri, *RCS & RDS* a afirmat că practică aceste tarife și în relația cu alți furnizori cu care a încheiat acorduri de interconectare, agreând cu aceștia stabilirea unor tarife simetrice în măsura în care volumul de trafic atinge pragul de rentabilitate care permite aplicarea unor asemenea tarife.

Referitor la soluția tehnică de interconectare, pârâta a precizat că este de acord cu soluția propusă de *Iristel*, și anume aceea a interconectării directe la sediul *NX DATA*. Pe parcursul dezbaterilor în fața *ANRC*, cu toate că în cadrul întâlnirilor anterioare părțile au convenit asupra interconectării directe la sediul *NX DATA*, în cadrul întâlnirii ce a avut loc la data de 25 octombrie 2006 pârâta și-a schimbat punctul de vedere asupra acestui aspect, arătând că această soluție tehnică nu va putea fi implementată din cauza lipsei resurselor *RCS & RDS* necesare interconectării. Ca urmare, pârâta a solicitat înlocuirea soluției tehnice de interconectare convenite anterior cu soluția interconectării directe în spațiul *RCS & RDS* situat în clădirea „Forum 2000”, fără a preciza considerentele de ordin tehnic sau economic care au determinat această schimbare de poziție.

În ceea ce privește termenul pentru încheierea și implementarea acordului de interconectare, *RCS & RDS* nu și-a putut preciza punctul de vedere.

III. Competența *ANRCTI*

Potrivit dispozițiilor art.4 alin.(1) lit.i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.134/2006 privind înființarea Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, una dintre funcțiile *ANRCTI* este aceea de organ de decizie în soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele și de servicii în domeniul comunicațiilor electronice, în scopul asigurării liberei concurențe și al protecției intereselor utilizatorilor pe piețele acestor servicii, iar, potrivit dispozițiilor art.36 alin.(1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, cu modificările și completările ulterioare, „Art.36. – (1) *În situația apariției unui litigiu între furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice în legătură cu obligațiile impuse acestora prin dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență sau ale legislației speciale în domeniul comunicațiilor electronice sau de către ANRCTI în conformitate cu aceste dispoziții, partea interesată poate sesiza ANRCTI în vederea soluționării litigiului sau poate introduce o cerere de chemare în judecată la instanța competentă. ANRCTI soluționează litigiul în termen de 4 luni de la data sesizării, în afara situațiilor excepționale, în care un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a cazului.*

[...]

(4) Decizia emisă de președintele ANRCTI, în condițiile prezentului articol, constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ [...].”

Așadar, *ANRCTI* are calitatea de organ administrativ-jurisdicțional specializat în soluționarea litigiilor din domeniul comunicațiilor electronice, iar, potrivit acestor dispoziții legale, competența sa materială este limitată la soluționarea litigiilor născute în legătură cu obligațiile impuse furnizorilor prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.79/2002 sau ale legislației speciale în domeniul comunicațiilor electronice ori de către *ANRCTI* în conformitate cu aceste dispoziții. În consecință, în cazul în care un litigiu este ocazionat de încălcarea de către un furnizor doar a unor obligații de drept comun, fără să se încalce și obligații specifice prevăzute de legislația din domeniul comunicațiilor electronice, litigiul nu este de competența *ANRCTI* și urmează a fi soluționat potrivit normelor de drept comun, în acest sens fiind și practica autorității.

Obligațiile specifice prevăzute de legislația din domeniul comunicațiilor electronice sunt acelea impuse fie direct, prin dispozițiile legislației primare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 și celelalte acte normative din domeniul comunicațiilor electronice), fie indirect, prin dispozițiile legislației secundare elaborate de către *ANRCTI*. În ceea ce privește acest din urmă caz, ca regulă, *ANRCTI* poate impune obligații în sarcina furnizorilor numai după parcurgerea obligatorie a următoarelor etape:

a) identificarea piețelor relevante specifice (de gros sau cu amănuntul), în conformitate cu prevederile Recomandării Comisiei Europene 2003/311/CE privind piețele relevante ale produselor și serviciilor din sectorul comunicațiilor electronice susceptibile de a fi reglementate *ex ante* în conformitate cu Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind cadrul comun de reglementare a rețelelor și serviciilor de comunicații electronice;

b) desemnarea pe piețele unde nu există concurență efectivă a furnizorilor cu putere semnificativă pe aceste piețe, potrivit prevederilor Instrucțiunilor Comisiei Europene pentru efectuarea analizelor de piață și determinarea puterii semnificative pe piață;

c) impunerea, în sarcina furnizorilor desemnați cu putere semnificativă pe piață, a uneia sau mai multora dintre obligațiile prevăzute la art.9-13 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.527/2002, cu modificările și completările ulterioare, în cazul piețelor de gros, respectiv la art.15, 16 și 18 din Legea nr.304/2003 pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, cu modificările și completările ulterioare, în cazul piețelor cu amănuntul.

Pe de altă parte, art.5 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 instituie o excepție de la regula generală conform căreia obligații specifice în ceea ce privește accesul și interconectarea pot fi impuse doar operatorilor cu putere semnificativă în conformitate cu prevederile art.8 din același act normativ și ale Capitolului V – „Reguli aplicabile furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață” din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002.

Potrivit prevederilor art.5 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, în calitate de autoritate de reglementare, în vederea asigurării unui mediu concurențial, *ANRCTI* are atribuția generală de a lua toate măsurile necesare în vederea realizării accesului și interconectării în condiții adecvate, cu respectarea principiilor eficienței economice, promovării concurenței și maximizării beneficiului utilizatorului final, putând stabili în acest caz și condițiile în care se realizează interconectarea sau accesul.

În aplicarea prevederilor legale menționate mai sus, *ANRCTI* poate impune obligații în sarcina operatorilor care controlează accesul la utilizatorii finali, inclusiv, acolo unde este cazul, obligația de a asigura interconectarea rețelelor acestora, dacă impunerea acestor obligații este necesară pentru asigurarea conectivității între utilizatorii finali. Obligațiile astfel impuse trebuie să fie obiective, transparente, proporționale și nediscriminatorii.

Căile procedurale prin care *ANRCTI* poate lua aceste măsuri sunt stabilite de prevederile art.5 alin.(5), astfel: fie din proprie inițiativă sau la cererea unui furnizor, cu respectarea procedurilor prevăzute la art.34¹ și 50 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 (consultare publică națională și notificarea Comisiei Europene și a celorlalte autorități de reglementare din statele-membre), fie, în cazul în care în urma negocierilor dintre furnizori nu se poate ajunge la încheierea unui acord, la cererea oricăreia dintre părțile

implicate, cu respectarea procedurii prevăzute la art.36 din același act normativ (procedura de soluționare a litigiilor).

Așadar, din coroborarea dispozițiilor art.5 alin.(5) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 și ale art.36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002, rezultă că, în cazul în care *ANRCTI* este investită cu soluționarea unui litigiu în materia accesului și interconectării, competența ei materială este stabilită de prevederile art.36, astfel cum au fost prezentate mai sus. Prin urmare, în cadrul soluționării unui astfel de litigiu, autoritatea de reglementare nu poate impune obligații noi, ci este abilitată să stabilească exclusiv acele condiții care sunt în legătură cu obligații de drept public impuse anterior în una din cele două modalități arătate mai sus.

Atât în situația în care intenționează să impună obligații în sarcina furnizorilor desemnați cu putere semnificativă pe piață în conformitate cu prevederile art.8 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 și ale Capitolului V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002, cât și în situația în care intenționează să impună obligații în sarcina furnizorilor care controlează accesul la utilizatorii finali în conformitate cu prevederile art.5 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, *ANRCTI* are obligația de a parcurge procedurile stabilite la art.34¹ și 50 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002. Având în vedere că, potrivit prevederilor art.50, deciziile de soluționare a litigiilor sunt exceptate de la procedura de consultare publică și, pe cale de consecință, și de la procedura notificării Comisiei Europene și a celorlalte autorități de reglementare din statele-membre, rezultă că autoritatea de reglementare nu poate impune obligații noi în cadrul procedurii de soluționare a litigiilor.

Așadar, din punct de vedere procedural, în ceea ce privește sesizările furnizorilor care solicită luarea de către *ANRCTI*, în cadrul procedurii de soluționare a litigiilor, a unor măsuri în temeiul dispozițiilor art.5 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 ce constau în impunerea unor obligații noi în sarcina unor furnizori, acestea vor fi respinse, însă *ANRCTI* urmează a analiza măsurile solicitate, care vor putea fi dispuse numai cu respectarea procedurilor de consultare publică și de notificare a Comisiei Europene și autorităților de reglementare din statele-membre.

În concluzie, în ceea ce privește sesizarea *Iristel*, prin care acest furnizor a solicitat, în temeiul dispozițiilor art.5 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, obligarea *RCS & RDS* la negocierea și încheierea unui acord de interconectare, precum și stabilirea condițiilor tehnice și comerciale în care se va realiza interconectarea rețelelor operate de cele două părți, având în vedere considerentele expuse și faptul că, la data introducerii sesizării, *RCS & RDS* nu avea obligații impuse în niciuna dintre modalitățile prezentate, aceasta urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

FAȚĂ DE CONSIDERENTELE PREZENTATE MAI SUS, PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII ȘI TEHNOLOGIA INFORMAȚIEI DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă sesizarea introdusă de S.C. Iristel România S.R.L., cu sediul în București, Calea 13 Septembrie nr.90, Grand Offices Marriott, camera 2.12-2.13, sector 5, împotriva S.C. RCS & RDS S.A., cu sediul în București, Str. Dr. Staicovici nr. 73-75, et. 2, sector 5, privind obligarea părții la negocierea și încheierea unui acord de interconectare având ca obiect interconectarea cu

rețeaua publică de telefonie fixă pe care o operează S.C. RCS & RDS S.A. în vederea terminării apelurilor.

Prezenta decizie este obligatorie, se comunică părților și se publică pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației.

Prezenta decizie constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art.7 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

**PREȘEDINTE,
DAN CRISTIAN GEORGESCU**

București, 27 septembrie 2007
Nr. 3.130